

1. І сказав Господь Ноеві: Увійди ти й увесь дім твій до ковчегу, бо Я бачив тебе праведним перед лицем Своїм в оцім роді.
2. Із усякої чистої худоби візьмеш собі по семеро, самця та самицю її, а з худоби нечистої двоє: самця та самицю її.
3. Також із птаства небесного по семеро, самця та самицю, щоб насіння сховати живим на поверхні всієї землі.
4. Ось бо по семи днях Я литиму на землю дощ сорок день і сорок ночей, і всяку істоту, яку Я вчинив, зітру з-над поверхні землі!
5. І зробив Ной усе, як звелів був Господь.
6. А Ной був віку шостисот літ, і стався потоп, вода на землі.
7. І ввійшов Ной, і сини його, і жінка його, і невістки його з ним до ковчегу перед водою потопу.
8. Із чистої худоби та з худоби, що нечиста вона, і з птаства, і всього, що плазує на землі,
9. по двоє ввійшли до Ноя до ковчегу, самець і самиця, як Бог Ноеві був ізвелів.
10. І сталося по семи днях, і води потопу линули на землю.

11. Року шостої сотні літ життя Ноевого, місяця другого, сімнадцятого дня місяця, цього дня відкрилися всі джерела великої безодні, і розчинилися небесні розтвори.
12. І був дощ на землі сорок день і сорок ночей.
13. Того саме дня до ковчегу ввійшов Ной, і Сим, і Хам та Яфет, сини Ноеві, і жінка Ноева, і три невістки його з ними,
14. вони та всяка звірина за родом її, і всяка худоба за родом її, і всяке плазуюче, що плазує по землі, за родом його, і всяке птаство за родом його, усяка пташка крилата.
15. І ввійшли до Ноя, до ковчегу по двоє із кожного тіла, що в нім дух життя.
16. А те, що ввійшло, самець і самиця з кожного тіла ввійшли, як звелів йому Бог. І замкнув Господь за ним ковчег.
17. І був потоп сорок день на землі, і збільшилась вода, і понесла ковчег. І він високо став над землею.
18. І прибула вода, і сильно збільшилась вона на землі, і пливав ковчег на поверхні води.
19. І дуже-дуже вода на землі прибула, і покрились усі гори високі, що під небом усім.
20. На п'ятнадцять ліктів угору вода прибула, і покрились гори.
21. І вимерло всяке тіло, що рухається на землі: серед птаства, і серед скотини, і серед

звірини, і серед усіх плазунів, що плазують по землі, і кожна людина.

22. Усе, що в ніздрях його дух життя, з усього, що на суходолі вимерло було.

23. І винищив Бог усяку істоту на поверхні землі, від людини аж до скотини, аж до плазуна, і аж до птаства небесного, вони стерлись з землі. І зостався тільки Ной та те, що з ним у ковчезі було.

24. І прибувала вода на землі сто і п'ятдесят день.